

Kallis Marta!

Juba pikemat aega valmisin
Sulle kirjutama ja oma rõõmsust avalda-
da, et sa saadale koondasid oma juurde
meele endiseid õpilasi, et nendes taas mind
meeles pida. Sarnane asi võtab ju
palju aega ja energiat korraldajalt,
ja sa oled ju väga koormatud töaga
minu kui min. Aga, käib on Sulle tänuli-
sed sarnase armu vastutulekuse ees
nagu minagi, teie üldine ema. Püüa
kaevata mind avarasti, et oma tänu ja
headmeelt avaldada min. venitanin,
aga ei saa leidagi enam järele ajale,
mis minu vana kaege eest foorset elogi
lausa kiiglaste sammudega. Olen ju aru
mitmesaja ümitlejate vastu. Tõsinin sin
vastale järjekorras ja neile, kes Centrems-
dest kaugel on. Sa äle gerdaale vastesin
juba ammu, pealegi just seepärast, et
see temalt oli esimene kiri minule ja
oma ei tõhtnud minile vastusega anda
enam veel, et tunnen ta tagasi hoidlikus
selaama. Samuti talitasin ka mindega,
kes minisidest kaugeses mureades ma-
ilma koral elavad. Veidi rahustas mu
andametunnistust ka see, et mul USA
ja Toronto kaks keskus on - Kall Jüri
ja Helen Johani - ja kui ma neile kirjutasin
ja nende kaudu käiki tänan, siis loodan

2. ring, et nad korda tulevad kas väi-
sajalidalt ka teistega, lähemal viiki-
jätiga, et mu tänu, ja rõõmu edasi
anda. — Kaks juubelit — mais ja
septembris — võtsid palja aega, seet
arvult (ei kiirustel) oli näolale
kaupa. Ei saanud kaandada mõneis
pikemates kirjades. Arvult lühide-
sist "officiell" tänukirjal sein saats
vähemint 100. "officiell" isidutell.
1. juulist kuni 1. okt. olin suetual.
Septembris jõuval oli Ilka pannenel,
ta poja ja kodukoalitamine oli teist
muu olgadel. Juuni kuus alid mul
kolme nädala jõuval kaugemälali-
sed, Californias, mis endiselt opilai
ama abikassaga. Väga mõjuvad ka
kirjad, mis saan jutalt ja kodumaal
monivõrd on trüki vii raske, et
ei saa üldse lüüa teha istuda, mõt-
teid kaandada. Just see tahad jüt-
atada ennast, füüsilist väsimust
ja emulismete vaba teinud, ja siis
rassin kuu. tüü tegem — küttride,
peen peeto, käisin metsas marja
ja seenel, tegin talvets tegemara.
Mõte, et kaisa veidi kordam raha
panside saamiseks drastiaa tehes,
tiiaustus mind. Mu mõtteid arja
alatas, sealt pool, eriti seet saadist,
kui ühendust sein. Aga kõi mu
tutlusal miterat oola sama, et nende

3
mõte on tulnud mingisugune raskus
tus tulevad peale ühenduse saamis-
sealt poolt; nende energia on ka selle
all kannatamist. Ma usun, et kõi
mu lapseid saavad seest ara ja
kahanolevat ka mu kanda aegset väi-
kimist.

Kõik on jälle kordune ja pinapeale
sean siis ka korda oma kirjasaatuse.
Tund, on just kõi aratextud, et mi per,
kõi leion jõuda kirjades — tuleb mingi
tasistus: praegu tui post muile korda;
et mu paev mõnes paevaks (juba täna
ta tuleb) Skoloni tuleb. Jälle edasi lüh-
kamine. Kui selle kirja peetan teine
lõpuni viia.

Oma elu mõtte, midagi erilist enam
pole ütelda. Ilka väib ka edasi sa-
mal tual. Ega mundaust põgenise
(eriti naese) tui juures pole, eriti pangas,
istutat eluaga samal kohal, ka rooste,
naesid. Kõik tui teen enamasti min-
Ei tunne mu neist rõõmu, taidan ainult
kõik. Mõlemad Ilkaga tuiame jõuda
mõnda Pm. kuiti passasadaunas (tasata
muidugi). See tui annab hingelise rahul-
dust, kuna saas saatsi priipansse ka
nendele, kellel pole üldse väljaspool
traatneda omaseid, kõi jälle inaleide.

Juta on ainult juba 5 a. koba tüline
kalhooi aiataustures. Kus ta oli 10 a. enne
seda oli, ei tea. Olen kaks korda kuisim
kirjades — aga vastust selle korts ei saa.
Ja kirjutab, et kilel talle kaisa pole peale
trannist, aga kannatab abeuma all, eriti
vaban jalg ja kõi (real tui oli ja the). Saadan

4 Talle mind astu ainsa. Mätlai da mõ-
nede teisele haigele, selle eest ta jätub.
Möödunud ainet näis ta esimest korda
publiku ajale Kama jõe ääres mu aenda ja
ta näist Kälastamas. Siis aastal Tartis ta
Zestit rüüstatas — kuid ei saanud Eub.

Ega meil enam lühedaid sugulasi pole
Zestis, aga Asta Rahadise Kutsas fütat rüüsta.
Asta on Kaga aeg futa eest kaalitsev
mis palgi näitab võimalik oli. Ma arva-
sin inka, et mu aend veel Nünel elab
tal ali ainas väikeses villas ainsult nias
tuba enda jooks, aga tuleb välja, et Teolo,
juba 1945 aastal sealt välja saadeti
Venemaale. Siitse aastat pole futa te-
mast kuulnud, alles siis sai ta
Radumaale naustu teoloa oma ainsult.

Thema aga omu juurde süit väga vä-
ritas alla, ei tahe futa seda enam alla
võtta. Oma püüest pole ma midagi kuul-
nud. Ka futa ei tea tust midagi. Olu saa-
nud mitu kirja ja telegramme sealt
epilastest, aga ainsa ma pole Samu Kirja
Kirjutanud. Lihtsalt ei julge. Püüan
kalonansolatsi iivutsu kaudu ainsa
tervise ja färm saata.

Kas Sulan ka inhendust kaalumaaga? Oled mi-
dagi kuulnud oma tädist? Kuidas tunneb
ennast hr. Lammus? Kas on leppinud Arne-
riiaga? Ta alguks üldes riinse eluga ja
paistab seda enam. Ma saadan Sulle meie
õidpildi maikuu mälestusest. Siis olid ka mehed
ntes. Eku tunded mõnda aega. Esimeses reas
vasakult teine on Ilua, ainsult Sino Tamjart-
Hollat, tema selja taga Ilua paeg (aegselt rüüsta)
ja selle taga minu paeg. Ilus ainsult oli see
ja ka septembris, pani muutamis, et oleme pa-
guksed. Kõik saagin Sulle ja furaali furaali
käide kant, peamiselt seda furaali ja furaali.
Aasta ainsult.